

פנחס חטף את האות מ' וחיברה בשמו ונחיה רמח

מֵאִי טִעָמָא ולמה חזר מלאך המוות לאחוריו. **בְּגִין דְּכַד קִנִּי בְּלִיָּה**
פִּינְחָס, אֶתְלַבֵּשׁ בִּיצְחָק, וְאַסְתִּלֵּק לְמַהוּי
בְּחוֹשְׁפָנָא בְּמַאֲתִים וּשְׁמֹנֶה, וְהָכִי סָלִיק שְׁמִיָּה
בְּמַאֲתִים וּשְׁמֹנֶה, וְהָכִי סָלִיק יִצְחָק אלא מכיון שפנחס קינא לה'
 בלבו אז הוא נתלבש בגבורה דיצחק ועי"כ נתווספה בשמו אות י', ובזה שמו של פינחס"ס היה
 כמנין ר"ח וכמו שעולה שמו של יצחק למנין ר"ח. **כִּיּוֹן דְּחִמָּא לָאֵת מ'**
טַאס בְּרִקְיעָא, חֲטָף לִיה, וְחִבֵּר לִיה בְּהֲדִיָּה וְאֶתְעָבִיד
מִיד מַאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה ומכיון שראה פינחס את אות מ' מרחפת
 ברקיע, אז מיד הוא חטף אותה והוא חיבר אותה בשמו ועי"כ מנין שמו נעשה למנין רמ"ח
 ובזה היה ברוגז רח"ם תזכור, **הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ** וזהו
 מש"כ בפסוק 'ויקח רמח בידו', דהיינו שהוא לקח את האות מ' וצירפה בשמו שע"כ הוא
 היה מנין רמ"ח ובזה התמתק הדין בסוד ברוגז רח"ם תזכור.

סוד המוות תלוי באות מ'

בְּגִין דְּאוֹת מ' הָוָה סִימְנָא קְדָמָא לְאָדָם הָרָאשׁוֹן,
לְמַבְנֵי מוֹת עַל עֲלָמָא והנה סוד המוות תלוי באות מ', והוא בגלל
 שהאות מ' היא היתה הסימן של אדם הראשון לאחר החטא שע"כ יבנה על ידה אותיות
 מו"ת בכדי להביא מיתה על העולם, **בְּגִין דְּאֵת דָּא הָוָה טַאס עַל**
רִישִׁיָּה דְּאָדָם, בְּשַׁעְתָּא דְּכִתִּיב, (בראשית ג) וַתִּקַּח מִפְּרִיו,

הלימוד היומי

לע"נ יוסף בן סטרייה ז"ל

מ' פָּרִיו והוא בגלל שזו האות מ' היתה מרחפת על ראשו של אדם הראשון בשעה שנאמר 'ותקח מפריו' שהוא אותיות מ' פריו. **וְהָיָה מִחָכָא ו"ת**, **בְּזִמְנָא דְכַתִּיב, וְתֹאכַל, וְתִתֵּן, וְתַפְקֶחְנָה. כִּדִּין אֶתְבִּי מוֹת עַל עֲלָמָא** ואז האות מ' היתה מחכה לאותיות ו"ת מצד מש"כ 'ותאכל' 'ותתן' 'ותפקחנה', ואז אלו האותיות ו"ת שבדקן הצטרפו לאות מ' ועי"כ נבנה תיבת מו"ת ובזה בא המיתה לעולם.

פנחס ראה שהאות מ' פתוחה ומלאה דם ומרחפת על ראשיהם של ישראל **פִּנְחָס הָיָה חָמִי לִיָּה הַשֵּׁתָא הָהוּא אָת מ', טָאִים עַל רִישֵׁיהוֹן דִּישְׂרָאֵל** וכן כאן פנחס ראה עכשיו את אותה האות מ' מרחפת על ראשיהם של ישראל. **וְהִיאֲדָ חָמָא לִיָּה** ואיך הוא ראה את האות מ' והוא הכיר שזה מצד הסמא"ל. **חָמָא דִּיּוֹקְנָא דְמ' פְּתוּחָה, מְלִיא דְחָמָא** אלא הוא ראה את צורת האות מ' כשהיא פתוחה ומלאה דם. **כִּיּוֹן דְּחָמָא לִיָּה, אָמַר הָא וּדְאִי סִימְנָא דְמְלִאֲדָ חַמּוֹת, מִיד חֲטָף לָהּ, אֲדַכֵּר עָלָה שְׂמָא מְפָרֶשׁ, וְנִחִית לְהָאִי אָת לְגַבִּיָּה** ומכיון שפנחס ראה את זה אז הוא אמר שוודאי זה סימן של מלאך המוות, ולכן מיד הוא חטף את האות מ' הזו ע"י שהוא הזכיר עליה את שם המפורש של ד' יודי"ן דהוי"ה דע"ב ועי"כ הוא הוריד את האות מ' הזו אצלו והוא צירפה בשמו. **וּמָה דְּהוּא מְאִתִּים וּשְׂמִנָּה, אֶתְצַרִּיף מְאִתִּים וְאַרְבָּעִים וּשְׂמִנָּה** ומה שהיה מנין

שמו ר"ח נעשה עתה למנין רמ"ח. **בְּדִין וַיִּקַּח רִמָּה בִּידוֹ** [עו] ועי"כ נאמר 'ויקח רמח בידו', דהיינו שנעשה שמו למנין רמ"ח ועי"כ התמתק הדין בסוד ברוגז רח"ם תזכור. **וְעַל דָּא כְּתִיב מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** ועל כך נאמר 'מעל בני ישראל', דהיינו שהוא ראה את האות מ' מרחפת על ישראל. **בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי, דְּקִנֵּי לְשָׁמָא קִדִּישָׁא, דִּהְיוּ מַחְבְּרִין לִיהּ בְּרִשׁוֹ אֲחֵרָא** ומש"כ 'בקנאו את קנאתי', פירושו שהוא קינא לשם הקדוש שהוא ד' יודי"ן דע"ב כמנין מ' שהיו רוצים לחברו ברשות האחרת של הסמא"ל. **בְּתוֹכְכֶם, מֵאִי בְּתוֹכְכֶם** ומש"כ 'בתוכם' מה הכוונה בתוכם. **בְּגִין דִּהְיוּ אֲזִיל וְעָל בְּגוֹ כְּמָה אוֹכְלוֹסִין, כְּמָה רַבְּרָבָן, וּמָסַר גְּרָמִיָּה לְמוֹתָא בִּינֵי־הוֹ** אלא הכוונה שפנחס היה הולך ונכנס בתוך כמה המונים וכמה גדולים של שבט שמעון והוא מסר את עצמו למיתה בניהם, ומשום כך נאמר 'בתוכם' להורות שהוא מסר את נפשו למות בתוכם. **אֲבָל בְּתוֹכְכֶם, בְּתוֹךְ מ', בְּתוֹךְ מ' הָיָה הָהוּא קִנְאָה דְּקִנֵּי** אבל סוד מש"כ 'בתוכם' הוא שהכוונה בתוך מ', דהיינו שבתוך האות מ' היתה קנאתו שהוא היה מקנא לה' והוא המתיקה מאות מ' דסמא"ל להיות בסוד ד' יודי"ן דע"ב כמנין מ', שע"כ מנין שמו שהיה ר"ח נעשה מנין רח"ם.

אור הרשב"י

[עו] וביאר התפארת שלמה פרשת בלק וז"ל: ר"ל שהיה מעלה כל רמ"ח איבריו ורמ"ח מ"ע ויקח רמח ביד"ו. יו"ד רומז לעולם החכמה. אל עולם החכמה.

הלימוד היומי

לע"נ יוסף בן סטרייה ז"ל

האות מ' פעמים היא עולה ויורדת ופעמים היא יורדת ועולה

מֵאֵי טַעֲמָא מ' ומה הטעם שהאות מ' נכללה בשמו של הסמא"ל. **בְּגִין**
דְּאִיהִי סִימְנָא דְּמָוֶת, אִיהִי סִימְנָא דְּמ' מַלְקִיּוֹת

אלא הוא בגלל שהאות מ' היא הסימן של המוות, וכן היא הסימן של מ' מלקיות חסר אחד שמלקים ב"ד, ששורשם הוא מט"ל כוחות שיש לכל אחד מד' הקלי' עון משחית אף וחימה, ומשום כך בשעת המלקות היו אומרים 'והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו' כי בזה נזכרו כל הד' קלי' (רמ"ק). **אִיהִי סִימְנָא דְּד'**

מִיתוֹת בֵּית דִּין וכן היא הסימן של ד' מיתות ב"ד שכל אחד כלולה מעשר וביחד הם מ' ששורשם הוא מצד הד' קלי' תהו בהו חשך תהום שהם כנגד ד' קלי' משחית עון אף וחימה (רמ"ק). **וּמִתַּפֵּן סָלִיק וְנִחִית, נִחִית וְסָלִיק** וממקום קנאתו של פנחס זו האות מ' פעמים היא עולה ויורדת ופעמים היא יורדת ועולה, **סָלִיק לְמ', וְנִחִית לְד'** כי הנה פעמים היא עולה למנין מ' מצד ד' יודי'ן דהוי"ה דע"ב, ופעמים

היא יורדת למנין ד' מצד ד' אותיות הוי"ה. **נִחִית מְד', אֵינוֹן ד' רוּחִין, דְּמִתְפָּרְשֵׁן מִגּוֹ דְּכַר וְנוֹקְבָא מִמְּסַבּוֹתָא, וּבְגִינִיָּהוּ ד'**
מִיתוֹת בֵּית דִּין ופעמים היא יורדת מזו הד' אותיות שבקדושה אל ד' רוחות

הטומאה, שהם עון משחית אף וחימה שהם נפרדים ויוצאים מהזכר והנקבה של הטומאה שמצדם יש ד' מיתות ב"ד. **וּמִתַּפֵּן סָלִיק לְמ'. וְהֵינּוּ מ' סִימְנָא**
וּמֵאֵינִין דְּמִלְאֵךְ הַמָּוֶת ופעמים היא עולה למנין מ' כי אז כל אחד מעון משחית

אף וחימה שמצדם הוא ד' מיתות הם כלולים מעשר וביחד הם מנין מ', ואז הוא הסימן והכלי של מלאך המוות הסמא"ל, דהיינו ששם סא"ל הוא אחד מע"ב שמות שבקדושה וע"י